

การลงทุนกับคนในชนบทในกินีบิสเซา

กินีบิสเซาเป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก ประเทศอยู่ในลำดับที่ 177 จาก 189 ประเทศ ดัชนีการพัฒนารัพยากรรมมนุษย์ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ในปี 2018 สองในสามของประชากร 1.8 ล้านคน อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนตั้งแต่ประกาศอิสรภาพจากโปรตุเกสในปีค.ศ. 1974 กินี-บิสเซา ได้รับความเดือดร้อนจากไม่แน่นอนทางการเมืองอย่างเรื้อรังซึ่งมีคนพลัดถิ่น ทำให้ชะงักการเจริญเติบโตและความพยายามที่จะต่อสู้ความยากจน

ความยากจนมีมากโดยเฉพาะในบางพื้นที่ กลุ่มเสี่ยงมีมากในบริเวณชายเดือน รวมไปถึงผู้พิการ ผู้ที่ติดเชื้อ HIV และ เอดส์ เด็ก ผู้หญิง และวัยทำงานที่ตกงาน ร้อยละ 3.7 ของเชื้อ HIV แพร่หลายในกลุ่ม อายุ 15-49 ปี ซึ่งถือว่าสูงกว่าเพื่อนบ้านแบบประเทศกินี(ร้อยละ 1.7) และ เซเนกัล(ร้อยละ 0.5)

กว่าร้อยละ 20 ของประชากรในชนบทมีความไม่ปลอดภัยในอาหาร ขาดการเข้าถึงอาหารที่เพียงพอ และสมดุล เนื่องจากปัญหาการเมือง ฝนตกไม่สม่ำเสมอ และความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร ส่งผลให้การขาดสารอาหารเป็นที่แพร่หลายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ชนบทห่างไกลกับการให้บริการที่เพียงพอ น้ำไม่สะอาด และการสุขาภิบาลและการให้อาหารเด็กเล็กและทารกไม่เพียงพอ ประมาณ ร้อยละ 27 ของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีต้องทนทุกข์ทรมานจากการแคระแกร็น

เกษตรกรรมเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ ประเทศมีพื้นที่เพาะปลูกอุดมสมบูรณ์ และสภาพภูมิอากาศเหมาะสม สำหรับการเจริญเติบโตของพืชที่หลากหลาย ในขณะที่ร้อยละ 75 ถึง 80 ของแรงงานเป็นชนบท อย่างไรก็ตาม

ก็ตามด้วยเหตุผลทางประวัติศาสตร์ และการให้ความสำคัญทางเศรษฐกิจ มีแค่พืช 2 ชนิดที่ให้ความสนใจเป็นพิเศษคือ ข้าวเพื่อการบริโภคภายในประเทศและเม็ดมะม่วงหิมพานต์ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 95 ของการส่งออกของประเทศถือเป็นพืชทำเงิน

แนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจและการลดความยากจนมีความไม่แน่นอนสูง ความเปราะบางของประเทศสามารถมองเห็นได้ในพื้นที่ชนบท ที่ขาดการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน นำไปสู่ความเสื่อมโทรมอุปกรณ์ที่ล้าสมัยและ ระดับการผลิตที่ต่ำมาก และแย่ลงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ แม้จะมีความจำเป็นในการปรับปรุง ความสามารถการดำเนินงานยังคงจำกัด

เกษตรกรขึ้นอยู่กับเม็ดมะม่วงหิมพานต์ทำให้ 2 ใน 3 ของประชากรเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจในปีที่ผ่านมาการผลิตมะม่วงหิมพานต์มีการขยายตัวอย่างผิดปกติ และไม่สม่ำเสมอ มีความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากผู้นำเข้าชาวเอเชีย มะม่วงหิมพานต์ที่ส่งออกมีมูลค่าเพิ่มน้อยมาก การปลูกมะม่วงหิมพานต์ได้รุกรานพืชพื้นเมือง

แม้จะมีเงื่อนไขเกษตรกรวิเวศน์ที่ส่งเสริมการพัฒนาครอบครัวเกษตรกรที่มีประเพณีเก่าแก่ในการปลูกข้าว ผลผลิตธัญพืชแห่งชาติ ไม่เพียงพอที่จะครอบคลุมความต้องการของประเทศ การขาดดุลธัญพืชในประเทศปี 2017/2018 จำนวน 202,000 ตัน ประเทศต้องพึ่งพาการนำเข้าข้าวจากเอเชีย ขยายปฏิกิริยาละ 30-40 ซึ่งน้อยกว่าสินค้าภายในประเทศ แม้ว่าภายหลังคนมีความต้องการข้าวจากเอเชียเนื่องจากคุณภาพที่ได้รับทางประสาทสัมผัส มากกว่าร้อยละ 40 ของข้าวท้องถิ่นหายไปต่อปี เนื่องด้วยคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ที่ต่ำ ขาดอุปกรณ์การเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม อ้างอิงจากสถาบันเพื่อการวิจัยการเกษตรแห่งชาติ

การกำจัดความยากจนในกินีบิสเซา

แผนกลยุทธ์แห่งชาติปัจจุบันของ IFAD สำหรับประเทศกินีบิสเซาขึ้นอยู่กับการเมือง กำหนดโดย Terra Ranka เช่นเดียวกับความสำคัญของภาคส่วน และแผนงานการลงทุนภาคการเกษตรแห่งชาติ (PNIA รุ่นที่ 2 ปี 2017) National Agricultural Investment Programme (PNIA 2nd Generation, 2017) แผนกลยุทธ์แห่งชาติแนะนำ แนวทางการทำงานของ IFAD ในกินีบิสเซา ตั้งแต่ปี 2019-2021 แผนการนี้คาดการณ์ว่า การเปลี่ยนแปลงของชนบทมีโอกาสเสี่ยงและความหลากหลายของระบบการผลิตภายในลุ่มน้ำย่อย ในขณะที่ยังคำนึงถึงรูปแบบการจัดการขององค์กร สิ่งแวดล้อม สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง เพศ โภชนาการ และเยาวชน - เช่นเดียวกับกลยุทธ์ IFAD สำหรับประเทศในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยง

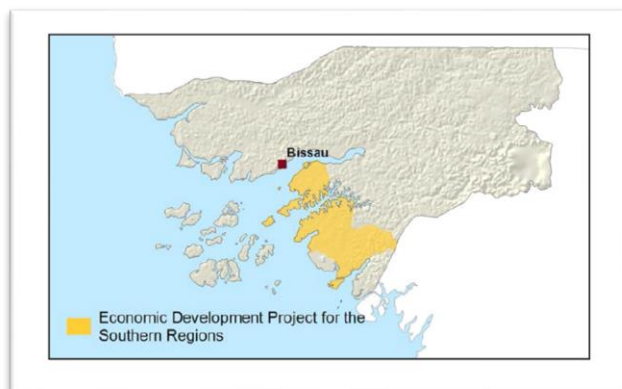
IFAD สร้างชีวิตหนุ่มสาว และผู้หญิง ในพื้นที่ลุ่มแนวหน้า ในขณะที่ส่งเสริมเกษตรนิเวศน์ เพื่อให้ระบบเกษตรมีความยืดหยุ่นต่อสภาพอากาศ โดยการรวมพืชที่สมบูรณ์ด้วยการอนุรักษ์น้ำและดิน กองทุนใช้และศึกษาโภชนาการเพื่อช่วยปัญหาโภชนาการของผู้ใหญ่และเด็ก

การดำเนินงานหลักของ IFAD ในประเทศกินีบิสเซา ครอบคลุม

- การส่งเสริมการลดความยากจน ความปลอดภัยในอาหาร และโภชนาการที่ดี และพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ดีขึ้น โดยการสร้างสถาบันการศึกษาในชนบทที่แข็งแกร่งและเสริมสร้างการเข้าถึงเงินทุนในชนบทโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคที่ยากจนและเสี่ยงภัยพิบัติของ Quinara และ Tombali
- สนับสนุนการฟื้นตัวหลังความขัดแย้งของประเทศและส่งเสริมการป้องกันวิกฤต
- ทำให้เกิดความเสมอภาคในโครงการที่บริการ และกิจกรรมทั้งหมด
- การควบคุมประสิทธิภาพและศักยภาพขององค์กรเอกชนและภาคประชาสังคมเพื่อเสริมการให้บริการภาครัฐในพื้นที่เป้าหมาย

แผนการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง

โครงการพัฒนาเศรษฐกิจในภาคใต้ (Economic Development Project for the Southern Regions(PADES))

โครงการพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคภาคใต้ (PADES) มีจุดมุ่งหมายเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจในชนบท ปรับปรุงความปลอดภัยของอาหาร และการต่อสู้กับความยากจนในชนบทในภูมิภาคของ Tombali, Quinara, Bolama และ Bijagos ประมาณร้อยละ 40 ที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงเป็นผู้หญิง และร้อยละ 42 เป็นคนหนุ่มสาว PADES คืบคลานส่วนของกิจกรรมของโครงการรวมทั้งการพัฒนาชุมชนและไม่โครไฟแนนซ์อย่างไรก็ตาม โครงการปัจจุบันมีความแข็งแกร่งในการพัฒนาเศรษฐกิจ เน้นโครงสร้างพื้นฐานและส่งเสริมการผลิตข้าว การฟื้นฟูหนองน้ำในเขตโครงการเพื่อวัตถุประสงค์ในการผลิตข้าวเป็นคุณลักษณะสำคัญของ PADES ผลผลิตข้าวปัจจุบันตอบสนองหนึ่งในสามของความต้องการของท้องถิ่น นอกจากนี้โครงการยังส่งเสริมกิจกรรมสร้างรายได้อื่นเช่นสวนตลาดการผลิตปศุสัตว์ขนาดเล็ก ความเข้มแข็งขององค์กร ชนบท และปรับปรุงการเข้าถึงตลาด ต้นทุนรวมของ PADES เป็น 18.97 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

IFAD ลงทุนในคนชนบทเสริมสร้างศักยภาพของพวกเขาเพื่อลดความยากจน เพิ่มความปลอดภัยอาหาร ปรับปรุงโภชนาการ และเสริมสร้างความยืดหยุ่น ตั้งแต่ปี 1978 เราได้ให้ 20.9 พันล้านเหรียญสหรัฐในเงินสนับสนุน และเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้กับโครงการที่มีถึงประมาณล้านคน IFAD เป็นสถาบันการเงินระหว่างประเทศและหน่วยงานสหประชาชาติอยู่ในโรม ศูนย์กลางองค์กรอาหารและการเกษตรของสหประชาชาติ

